

men jeg er enig med det ærede Medlem i, at har Sygdommen bredt sig til en større Kreds, lader det sig ikke gøre; veed man med temmelig stor Sikkerhed, at de paagældende Dyr kunne helbredes, saa er det ganske urimeligt at gaa til Nedslagning i større Stil. Jeg tror med det ærede Medlem, at det er rigtigt nok, at Administrationen har denne Myndighed, hvis den ved strafs at gribe ind kan slaa ned paa et enkelt Punkt. For øvrigt antager jeg, at vi i det væsentlige ere enige, og at Administrationen kun vil gøre det gældende inden for fornuftige Grænser.

Formanden: Det 3dje Medlem for 10de Kreds (Raben) har Ordet for en kort Bemærkning.

Raben: Jeg kan ikke andet end være meget vel tilfreds med den højtærede Sindenrigsminister Udtalelser om Vædringsforslaget under Nr. 1. Den højtærede Minister ønskede ikke, at Vædringsforslaget forkastedes her i Dag, han ønskede tværtimod, at det blev vedtaget. Det er jo alt det, vi kunne ønske. Han mente imidlertid, at man kunde gaa to Veje. Enten kunde Vædringsforslaget tages tilbage af Forslagsstillerne eller den højtærede Minister kunde til 3dje Behandling omforme og udvide Forslaget. Af disse to Veje foretrakke Forslagsstillerne nu at lade afstemme over Vædringsforslaget i Dag og saa at overlade til den højtærede Minister til 3dje Behandling at stille et bedre og mere udvidet Forslag og deri at medtage en større Omordning af hele Veterinærvæsenet. Forslagsstillerne se gerne, at Vædringsforslaget udvides, og ønske intet hellere, men have ikke troet at turde gaa videre med Forslag i den Retning, end de have gjort ved at stille Vædringsforslaget under Nr. 1. Resultatet er altsaa, at Forslagsstillerne ikke tage Vædringsforslaget tilbage, men henstille til den ærede Minister at give det en saadan Form, som han maatte

sygdommen. Den ærede Sindenrigsminister udtalte, at dersom det af os stillede Forslag blev vedtaget, saa vilde det føre til, at handlende vilde købe den Slags Kreaturer op og føre dem til Udførselssteder for der at saa dem tilbageholdte, nedslagne og saa dem erstattede af Staten. Det forekommer mig ikke, at der kan være nogen stor Fristelse for handlende, efter hvad der er foreslaaet, til at drive en saadan Traffik. I Særdeleshed da jo det Vædringsforslag er taget tilbage, at Staten skulde give fuld Erstatning, saa at der kun vil blive givet en Erstatning af $\frac{2}{3}$ af Værdien af det Kreatur, som bliver nedslaaet, og da Dyret skal takseres med Hensyn til den Sygdom, som det mulig lider af, saa vil der vistnok ikke blive nogen Fortjeneste ved at købe saadanne Dyr til Udførsel, lade det taksere med Hensyn til den Sygdom, det lider af, og saa kun saa det erstattet med $\frac{2}{3}$ af Værdien. Den Fristelse tror jeg nok vil blive fjernet. Men skal et Dyr efter Flertallets Forslag tilbageendes efter de Former, der ere foreslaaede, saa vil det medføre saa store Udgifter for vedkommende Ejere, at selv om Dyret har ikke saa lidt Værdi, vil han maasse tabe hele Værdien ved, at det tilbageendes i en Bogn for sig selv. Jeg vil altsaa gerne lægge et godt Ord ind for, at Tinget, om det end ikke vil vedtage vort Forslag, saa dog vil tage kraftigere fat overfor den Sygdom, som har tilføjet vort Landbrug saa umaadelig store Tab. Det er jo ubilligt, at den enkelte Mand til Gavn for hele Samfundet kommer til at bære saa store Byrder, som han ogsaa efter Flertallets Forslag i Virkeligheden kommer til at bære. Skulle vi have noget fremmet til Fordel for det hele, saa bør det hele ogsaa bære en Del af de Udgifter, som følge med.

Breinholdt: Da min ærede Medforslagsstiller (Raben) i sit Gensvar til den højtærede Sindenrigsminister kun omtalte det ene af de af os i Forening stillede Vædrings-